

کتاب‌های
کتاب‌های ذهن
ذهن زیبا
زیبا

معنای زندگی

ویل دورانت

روح‌های زهره زاهدی

www.ketab.ir

معنای زندگی

نویسنده: ویل دورانت

مترجم و ویراستار: زهره زاهدی

طراح گرافیک: علی بخشی

صفحه آرا: عادلہ نقشین پور

وبت پ: اول

بیچ چاپ: ۱۳۹۹

تیاژ: ۰۰۰ جلد

قیمت: ۳۰۰۰ تومان

شابک: ۹۶۴-۰۴۵۳۲-۸۲-۳

حق چاپ و نشر محفوظ است.

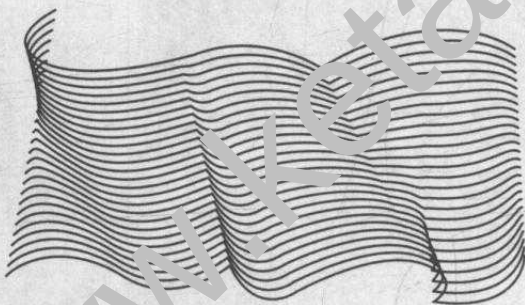
پندارتابان

خیابان انقلاب اسلامی، روبه روی دانشگاه

تهران، پلاک ۱۲۹۰ تلفن: ۶۶۴۰۴۵۳۲

Email: pendartaban@gmail.com

سرشناسه: دورانت، ویلیام جیمز، ۱۸۸۵ - ۱۹۸۱ م. Durant, William James
عنوان و نام پدیدآور: معنای زندگی / ویل دورانت؛ زهره زاهدی.
مشخصات نشر: تهران: پندار تابان، ۱۳۹۸.
شابک: ISBN: 978-622-6410-82-3
وضعیت فهرست‌نویسی: فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیبا
عنوان اصلی: On the meaning of life
موضوع: زندگی
موضوع: فلسفه جدید
شماره افزودن: زاهدی، زهره، ۱۳۳۰ - مترجم
بدی کنگره: BD۴۳۱
رده‌بندی دیویی: ۱۲۸
شماره کتابخانه ملی: ۶۰۱۰۲۰۰

فهرست

پیشگفتار ۹

بخش اول: توسل برای معنا

فصل اول: یک نامه	۱۹
فصل دوم: مسئله سدهب	۲۵
فصل سوم: مسئله علم	۲۷
فصل چهارم: مسئله تاریخ	۳۵
فصل پنجم: مسئله مدنی فاضله	۴۱
فصل ششم: خودکشی عقل	۴۷

بخش دوم: افکاری در باب تاریخی حاضر

فصل هفتم: دانایان کلام پاسخ می دهند	۵۵
فصل هشتم: بازیگران، هنرمندان، دانشمندان، فره یختگان و ۸۱	۸۱
فصل نهم: پاسخ پیروان ادیان	۱۰۳
فصل دهم: توضیحات سه زن	۱۱۳
فصل یازده: افکاری از زندان	۱۲۵
فصل دوازده: شک گرایان حرف می زنند	۱۳۳

بخش سوم: نویسنده پاسخ می دهد

فصل سیزدهم: در باب معنای زندگی	۱۳۹
--------------------------------------	-----

پیشگفتار

در پائیز سال ۱۹۳۰ ویل دورانت خارج از خانه‌اش در لیک‌هیل، نیویورک در حال شن‌کش کردن برگ‌های خشک بود. در آن هنگام از سال هوا همان‌طور بود که باید می‌بود. نسیم خنک باطراوتی از جانب شمال ایالت جریان داشت. غمچنان که به کارش ادامه می‌داد، به او قوت می‌بخشید. دورانت مشغول شن‌کشی بود، مرد خوش‌لباسی به او نزدیک شد و با صدای آهسته به او گفت قصد خودکشی دارد، مگر اینکه فیلسوف دلیل ارزشمند دال بر انصراف او ارائه دهد. در حالی که دورانت فرصتی برای فاسف‌بافی در آن زمینه نداشت، کوشید آن مرد را با دلایلی در جهت ادامه‌ی حیاتش متقاعد کند. بعدها چنین به خاطر آورد:

به او پیشنهاد کردم شغلی پیدا کند، ولی او شال بود. گفتم یک غذای خوب بخورد، ولی او گرسنه نبود. کاملاً معایم بود که استدلال‌های من هیچ تأثیری بر او نداشتند. نمی‌دانم چه بر سرش آمد. همان سال نامه‌های متعددی به دستم رسید که اعلام خودکشی می‌کردند ... بعدها فهمیدم که بین سال‌های ۱۹۰۵-۱۹۳۰، ۸۴ هزار نفر در ایالات متحده آمریکا خودکشی کردند.

چه وضع دشواری و چه آماری! و آمار متأخرتر حتی هشداردهنده‌تر است: سازمان بهداشت جهانی تخمین زده است که فقط در سال ۲۰۰۰، یک میلیون نفر به زندگی‌شان خاتمه دادند. در ایالات متحده‌ی آمریکا به‌طور میانگین روزی ۸۴/۴ نفر خودکشی می‌کنند، در نتیجه سالانه ۳۰ هزار و ۹۰۳ نفر خود را به دست خود، به قتل می‌رسانند. هر ۱۷ دقیقه

یک نفر امیدش را از دست می‌دهد و به زندگی‌اش خاتمه می‌دهد.^۱ در این صورت آیا تعجبی دارد که «معنای زندگی چیست؟» پرسش ابدی فلسفه است و آیا سؤالی مهم‌تر از این هم وجود دارد؟ دانشمندان و فرزندگان در طول قرن‌ها، بیلیون‌ها سلول مغزی جمعی را به کار گرفته‌اند و کوشیده‌اند تا پاسخ به این پرسش ابدی را به‌طور دقیق عرضه کنند. این برای بعضی، شکار موش روشنفکرانه است. برای برخی دیگر، همان‌طور که دیده‌ایم، پاسخ به این سؤال، دربرگیرنده‌ی معنای بسیار عمیق و پرمعنی است. بلقوه مهلک است. خود سؤال فی‌نفسه در بردارنده‌ی بسیاری از سؤالات دیگر است: ما چرا اینجا هستیم؟ آیا خدایی وجود دارد؟ اگر وجود دارد پس چرا ما این‌همه رنج می‌کشیم؟ اگر وجود ندارد، غرض از موجودیت ما چیست؟ آیا موجودیت ما روی این کره‌ی خاکی صرفاً تمرین با لباس و گریم برای نمایش بهتری است که در پی خواهد آمد؟ یا همه‌اش همین است: و هستی بی‌حقیقتی؟ آیا هستی چیزی بیش از یک نمایش غریب و مسحوره‌ی بیهانی است؟ تجانس تصادفی اتم‌هایی که، طی میلیون‌ها سال منجر به پیدایش موجودات صاحب ادراک شده است، موجوداتی «پراز سر و صدا و دانه‌خیزی» که حاکی از هیچ‌چیز نیست؟ یا معنای عمیق‌تری دارد که بتون عمق پیمای کرد؟ به نقل از دورانت، این مسئله‌ی معنای زندگی مدت‌ها برای او اهمیت خاص داشته است:

از زمانی که اعتقادات مذهبی‌ام را از دست دادم، همراه به این مسئله فکر می‌کردم و هرازگاهی در حالت دل‌سردی‌ای مشابه و سخت و نگرانی یا دلتنگی‌ای که اگزستانسیالیست‌های فرانسوی یا آلمانی

۱. این اطلاعات بر اساس تحقیق انجام‌شده توسط سازمان بهداشت جهانی ارائه‌شده و در سایت <http://www.befrienders.org/info/statistics.htm> گزارش شده است. م.

بیان کرده‌اند، فرو می‌رفتم ... از شخصیت‌های برجسته‌ای درباره معنای زندگی پرسیدم و از آنها خواستم تا پاسخ‌هایشان را چاپ کنند تا به پاسخ خودم اضافه کنم.^۱

دورانت قلم به دست گرفت و نامه‌ای نوشت فلسفی از نظر سؤالاتی که مطرح کرد و با توسلی شاعرانه. آن نامه را برای صد نفر ارسال کرد و آنها را نه فقط برای پاسخ به پرسش بنیادین درباره‌ی معنای زندگی (به صورت انتزاعی) بلکه برای بیان اینکه آیا هر یک (به طور اختصاصی) در زندگی شخصی‌شان معنا، مقصد و موفقیتی یافته‌اند، به چالش کشید. کلمات خود را نوشت.

... منابع آسمانی شما چه هستند؟ هدف یا نیروی محرک برای کار و زحمت شما چیست؟ تسلا و شادی را از کجا به دست می‌آورید؟ و دست آخر، گنج‌های شما در جاذبه دارند؟

قطعاً، دورانت امیدوار بود پاسخ‌هایی که از جانب چنین شخصیت‌های تابناکی دریافت می‌کند، حاوی چیزی باشد که بتواند به کفایت به سؤال آن غریبه‌ی خوش‌لباسی که در آن روز پائیز در سال ۱۹۳۲ در باغش ظاهر شده بود، پاسخ دهد. در واقع آن پاسخ‌ها بیش از این انجام دادند. پاسخ‌ها به جای آنکه مبهم باشند و ساز را به فکر فرو ببرند، روحیه‌بخش و مثبت بودند. بیان‌کننده‌ی ستایش مسرعه‌بخش نسبت به نفس هستی بودند، به همراه بینش‌های شخصی درباره اینکه چگونه می‌شود زندگی را معنادارتر کرد. پاسخ‌ها دربرگیرنده‌ی جمیع جهات، از جانب فهرست درخشانی از شخصیت‌های برجسته

۱. ویل و آریل دورانت: یک زندگی‌نامه‌ی دوگانه. انتشارات سیمون و شوستر، نیویورک، ۱۹۷۷، ویل دورانت، صفحه ۱۶۸. م.

بودند: رهبر معنوی بزرگ گاندی^۱ و سپس نخست‌وزیر هند جواهر لعل نهرو^۲، نویسنده و جوکی امریکایی اچ. ال. منکن^۳، نویسنده و معتقد به فلسفه‌ی طبیعی (طبیعت‌گرا) تئودور درایزر^۴، سینکлер لونیس^۵، جان ارسکین^۶، چارلز ای. بیرد^۷، شاعر جان کاوپر پاولیس^۸، ادوین آرلینگتون رابینسون^۹، دکتر چارلز میو^{۱۰}، اسیپ گابریلویچ^{۱۱}، ویلها جالمور استیفنسون^{۱۲}، هاویلاک ایلیس^{۱۳}، کارل لملی^{۱۴}، ارنست ام. هابک^{۱۵}، آدولف اس. آکس^{۱۶}، جان هاینز هولمز^{۱۷}، دریاسالار برد^{۱۸}.

1. Mohandas K. Gandhi

2. Jawaharlal Nehru

3. H. L. Menken

4. Theodore Dreiser

5. Sinclair Lewis - ادیان امریکایی - ننده‌ی جایزه‌ی نوبل ادبی م.

6. John Erskine - رمان‌نویس و استاد دانشگاه کلمبیا م.

7. Charles A. Beard - شاعر، متن‌نویس و تاریخ‌نگار امریکا م.

8. John Cowper Powys

9. Edwin Arlington Robinson - که زمان بزرگ‌ترین شاعر ایالات متحده محسوب می‌شد. م.

10. Dr. Charles Mayo - بنیان‌گذار کلینیک میو م.

11. Ossip Gabrilowitsch - پیانیست و رهبر ارکستر مشهور روسی-امریکایی م.

12. Vilhjalmur Stefansson - نویسنده/ماجراجور و دانشمند قطب شمالی م.

13. Havelock Ellis - روانشناس و نویسنده‌ی سرکش انارکسی م.

14. Carl Laemmle - بنیان‌گذار استودیو یونیورسال در هالیوود م.

15. Ernest M. Hopkins - رئیس اسبق کالج دارتموث م.

16. Adolph S. Ochs - ناشر بزرگ روزنامه، مردی که در سال ۱۸۹۶ نشریه نیویورک تایمز را منتشر کرد و بعدها نشریات فیلادلفیا تایمز و فیلادلفیا پابلیک لجر (Philadelphia Public Ledger)

را اداره کرد و مردی که به دلیل تأکید داشتن بر گزارش بیطرفانه و واقع‌بینانه‌ی اخبار شهرت داشت. م.

17. John Haynes Holmes - روحانی و نویسنده‌ی امریکایی که از دوستان نزدیک ماهاتما

گاندی و بنیان‌گذار انجمن ملی پیشرفت و ترقی رنگین‌پوستان (National Association for the

Advancement of Colored People) و همچنین بنیان‌گذار اتحادیه امریکایی آزادی‌های مدنی

American Civil Liberties Union بود. م.

18. Admiral Byrd

ویل راجرز^۱، هنری فریلد آربورن^۲، آندره موروا^۳، سی. وی. رامان^۴، آبی دیمنت^۵، مری اما وولی^۶، جینا لومبروزو^۷، هلن ویلز مودی^۸، جورج برنارد شاو^۹، برتراند راسل^{۱۰} و کنت هرمن کیسرلینگ^{۱۱}. برای جمع‌بندی نقطه‌نظرات، حتی سهمی هم از یک زندانی محکوم به حبس بد در زندان سینگ‌سینگ وجود داشت. اغلب پاسخ‌ها قابل توجه بودند و برخی هم مختصر و مفید و موجز بودند (پاسخ کیسرلینگ) یا در یک گام گشته‌شده و از آن طفره رفته بودند (جورج برنارد شاو و برتراند راسل). هنگامی که دورانت در سال ۱۹۷۰ (۴۰ سال پس از نگارش اولیه) کتاب محتوای آن را بازخوانی کرد، چنین نتیجه گرفت:

امروز وقتی به آن پاسخ‌ها نگاه می‌کنم... پاسخ‌های بیرد، پاولیس و موروا را از همه بیشتر می‌پسندم. اگر چه تأثیرگذارترین نامه از جانب محکوم شماره ۷۹۲۰۶ آمده بود.

۱. Will Rogers - فکاهی‌نویس م.

۲. Henry Fairfield Osborn - از موزه‌ی آمریکایی تاریخ طبیعی م.

۳. Andre Maurois - فیلسوف و رمان‌نویس فرانسوی م.

۴. C. V. Raman - برنده‌ی جایزه‌ی نوبل در رشته فیزیک، ۱۳۰ م.

۵. Abbe Dimnet - فیلسوف و نویسنده‌ی کتاب «هنر تفکر» م.

۶. Mary Emma Woolley - معلم معروف و رئیس اسبق کالج ماونت ساینس، ریوک Mt. Holyok م.

۷. Gina Lombroso - دانشمند و نویسنده م.

۸. Helen Wills Moody - ورزشکار آمریکایی، که مدت‌های طولانی خیلی‌ها او را بزرگ‌ترین تنیس‌باز زن در تاریخ ورزش می‌دانستند. وی جمعاً ۱۹ عنوان قهرمانی در مسابقات قهرمانی فرانسه، ویمبلدون (معروف‌ترین مسابقات تنیس انگلستان و جهان) و مسابقات قهرمانی ایالات متحده کسب کرد. م.

۹. George Bernard Shaw - نمایشنامه‌نویس بزرگ ایرلندی م.

۱۰. Bertrand Russell - برنده‌ی جایزه نوبل و فیلسوف م.

۱۱. Count Hermann Keyserling - عموماً او را اولین متفکر غربی‌ای می‌دانند که به یک فرهنگ جهانی، ورای ملت‌گرایی و نژادپرستی فرهنگی، مبتنی بر شناخت ارزش‌های مشترک و اعتبار فرهنگ‌ها و فلسفه‌های غیرغربی باور داشت و آن را تبلیغ می‌کرد. م.